

N:o 129.

Af Herr **Erik Nyström**: *Om skrifvelse till Kongl. Maj:t om inställande af godstrafik å statens jernvägar om söndagarne.*

Att en med bestämda mellantider återkommande hvilodag är något, som människan behöfver för att ej duka under i kampen för tillvaron, och att denna hvila särskildt för kroppsarbetaren är af största betydelse, torde ingen vilja bestrida. Att söka så ställa med de arbeten, som måste fortgå dag efter dag för det allmännas räkning, att de i minsta möjliga mån utestänga arbetaren från hvilodagens välsignelse, måste derföre ock ligga hvarje människovän och fosterlandsvän om hjertat. Det är emellertid en klass af arbetare och tjänstemän, som i detta hänseende hafva särdeles klen stäldt; det är de som sysselsättas vid jernvägstrafiken. Man undrar ibland om det skall vara alldeles nödvändigt att denna fortgår oförändradt lika så söndag som hvardag. Härom må dock meningarne vara delade; men om ett borde man kunna blifva ense, att godstrafiken utan stor skada skulle kunna lemnas att få hvila under söndagarne. Är det värdigt att tvinga till hårdt söndagsarbete den massa arbetare, som vid godstågen har sysselsättning? Är det vackert att kanske just då man njuter af sabbatsro och samlas till gudstjenst, då kommer en rad af lastvagnar framrullande med buller och bråk? För att åtminstone försöka få början gjord till minskning i denna söndagstrafik föreslår jag,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t uttrycka sin önskan att all godstrafik på statens jernvägar måtte varda instäld om söndagarna.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Erik Nyström.